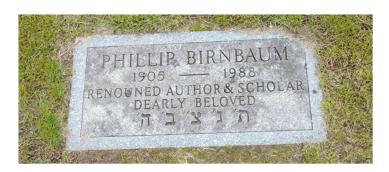
Forgotten Synagogue Classics Part IV

An Accurate Machzor and a Misspelled Matzevah: The Story of Dr. Philip Birnbaum's Prayer Books

Dr. Birnbaum's old gravestone

Philip Birnbaum (c. 1901-1988)

1) Herman Wouk (1915-2019), This is My God (1959)

[The worshipper] is handed a prayer book that strikes him as a jumble, with English translations that for long stretches make little sense. He is apt to observe preoccupied and inattentive worshippers reeling off Hebrew with few external symptoms of devotion, or whispering together while a reader chants a long singsong. Now and then everybody stands, he cannot say why, and there is a mass chant, he cannot say what; or if he dimly recalls it from childhood, he cannot find it in the prayer book. The time comes when the Holy Scroll is taken from the Ark for a parade to the reading desk, the bells tinkling on its silver crown. The reading in a strange Oriental mode seems endless, and he observes that it seems endless to some other worshippers too, who slump in an unfocused torpor, or chat, or even sleep. ... The skeptic leaves—early, if he can—well satisfied that his views are sound, that his religious fancy was a temporary touch of melancholia, and that if the Jewish God exists, there is no reaching him through the synagogue.

2) Old Hebrew Publishing Company Machzor (1903)

מוסף דיום כפור וְכֹל מַאְמִינִים שְׁהוֹא צְּדִּיק וִשְׁרוּ הַקצר בְּזַעם וּמַאְרִיךְ אַף: וְכֹל מַאְמִינִים שֶׁהוֹא קְשָׁה לְּכְעוֹם: הַרַחוּם וּמַקְדִּים רַחְמִים לְרֹנָז: וְכֹל מַאָמִינִים שָׁהוּא רַף לְרַצּוּה: הַשָּׁנֶה וּמַשְׁנֶה קִמֹן וְנָדוֹל: קו״מ וַכל מַאָמִינִים שָׁהוּא שׁוֹפַט צֶּדֶק: הַהָּם וּמִהַפֶּם עם הְמִימִים: וָכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא הָמִים פְּעֵלוּ: תושבב לבַדֶּךְ וְתִטְלוֹךְ עַל כֹּל בִּיְחוּד: סונרין החנון דער חזן זאגט ובכן תן פחרך ביז ממשלת זדון מן הארץ. ויאתיו כל לעבדך. ויברכו שם כבודך. ויגידו באיים צדקך וידרשוך עמים לא ידעוך. ויהללוך כל אפסי ארץ. ויאמרו חמיד יגדל *. (ויזבתו לך את זבחיהם ויזנחו את עצביהם. ויחפרו עם פסיליהם. ויטו שכם אחד לעבדך. וייראוך עם שמש מבקשי פניך. ויכירו כח מלכותך. וילמדו תועים בינה. וימללו את גבורתך. וינשאוך מתנשא לכל לראש. ויסלדו בחילה פניך. ויעטרוך נזר תפארה. ויפצחו הרים רנה. ויצהלו איים במלכך. ויקבלו עול מלכותך עליהם, וירומסך בקחל עם. וישמעו רחוקים ויבואו. ויתנו לך כתר מלוכה: דאן זאנט דער הזן ותמלוך אתה- ומפני המאינו *) ובחודש השביני ביז לריח ניחח אשה ליי מאן פֿינדעט עס בייא דער שמונה עשרה: שַלֵינוּ לְשַׁבַּחַ לַאָּדוּן הַפֹּל לְתַת בְּדְלָה לְיוֹצֵר בַרָאשִׁית שֶׁלֹא עְשְׁנוּ כְּנוֹיֵי הְאָרָצוֹת וְלֹא תפלה לחומרה בר"ה ויו"כ כבהחון חומר ומשני חטחיש. וכיח מקון לקרי ולמי שהוציח זרע לבטלה: "ן יתי רצון לפניך יי אלהינו ואלתי אבותינו שכל מפח ומפח קרי שיצאה לבשלה ממני ומכל ישראל בכלל ובפרט שלא במקום מצות בין באונס בין ברצון והנשטות תעשוקות בקליפות הנפוצות בארבע כנפות הארץ והנשמות דאולן ערמילאין ונפורות בין החיצונים ועל ידי זה הרב עירנו ושמם בית מקדשנו וגלה יקרנו ונשל כבוד

Just Published! HA-SIDDUR HA- SHALEM

The complete Daily Prayerbook Translated and Annotated by PHILIP BIRNBAUM

by PHILIP BIRNBAUM

The Hebrew Publishing Company deems it a privilege to anounce publication of the most exquisite edition of the complete Siddur, long-expected and awaited by many thousands of worshipers and students. Ha-Siddur ha-Shalem, concise and comprehensive, has been especially designed for synagogue, school and home use. Each service is arranged as an integrated unit. Directions are explicit, brief and to the point. The complete traditional text is carefully vocalized and divided into sentences and clauses by the use of modern punctuation marks. Festival services such as Tal and Geshem, Akdamuth and Hoshanoth, are included as well as the Ethics of the Fathers.

The modern English translation is free from disconcerting archaic forms. The running commentary in this edition explains various points of interest.

\$3.50 AT ALL BOOKSELLERS

Hebrew Publishing Company

Hebrew Publishing Company 77 Delancey Street, New York

3) Birnbaum, Introduction to the Siddur (1949)

For no sound reason the pages of the Siddur are broken up by several type sizes which have a confusing effect on the eyes of the reader. Those who learn the contents of the prayers soon discover that the emphasis suggested by the larger type is in most cases no emphasis at all. Why, for instance, should one part of the Shema be made to appear more prominent than the other?

4) Intro to Siddur

What does it all mean? The answer can be put in one word: confusion. As a result of poor arrangement and inadequate instructions, comparatively few worshipers ever succeed in properly reciting the full Musaf for Hol ha-Mo'ed Sukkoth.

In this volume each of the services is arranged as a completely integrated unit so that the worshiper is not called upon to search from page to page and to commute from reference to reference. The directions are explicit, brief and to the point. The traditional text is left intact, carefully vocalized, and divided into sentences and clauses by the use of modern punctuation marks.

5) Intro to Siddur

Some translators, unfortunately, have failed in their task of making intelligible the meaning of the prayers. In their carelessness, they have imitated the antiquated versions of the Bible that abound in phrases like 'yielded up the ghost' instead of died, and filled the Siddur with a mass of words which convey little meaning to the mind of the modern Jew. The general complaint that 'we do not understand what we say' is an indictment against many translations of the Siddur.

A good translation ought to be authentic and free from deceptions. One must not read into the original what is not there. No new poetry should be introduced into the Siddur presumably as the translation of the Hebrew text. The meaning ought to be preserved as close to to the original as possible.

The pronouns thou and thee have been retained where they are addressed to God, since they convey a more reverent feeling than the common you. The diction has not been allowed to reach the level of everyday English in view of the exalted literary tone of the Siddur.

6) Anim Zemirot translations

אַנִעִים זָמִירוֹת וַשִּׁירִים אָאֱרֹג כִּי אֱלֵידְּ נַפִּשִׁי תַּעֵּרֹג נַפִּשִׁי חָמְּדָה בָּצֵל יָדֶךְ לְדַעַת כָּל רַז סוֹדֶך

1903 Machzor: "Sweet hymns I will sing, and songs will I indite, for unto thee my soul panteth. My soul longeth to dwell in the shadow of thy power, to learn all the secrets of thy mysteries."

Routledge/Adler Machzor (Israel Zangwill): "Sweet hymns shall be my chant and woven songs, For Thou art all for which my spirit longs—To be within the shadow of Thy hand and all thy mystery to understand."

Birnbaum Siddur: "I sing hymns and compose songs because my soul longs for thee. My soul desires thy shelter, to know all thy mystery."

7) Review of the RCA Siddur in *Hadoar* (1960)

הצילני... וגם דלה דלה לנו וישק את הצאף: ולא זו בלבד אלא שינה את צירת החיוב בעמי לצירת השלילה על זמוי ואת הרבים ליחיד, ויצא לו עלא נפיי כלופר: משה רבינו לא ישן, לא יכול ליש ון (who could not sleep). בעלי הסידור החודש הבנים! לכל הפחית שבעה הרנשים מידי ונביל. כדי להעות בום את היחדות של אפריקה.

בתפילת שמינה־עשרה. הנשנית כמה פעמים בסידור. שינה המתרגם מן המטפע של המקור העברי, וכלום גם דבר זה נעשה בהסכמתם של הרבנים הנזכרים? דרך משל.

דבר זה נקשה המספחם של הרבנים הנצרים: דרך מי בברבה השנייה של שפונית: שרה . אחה גבור לעולם רבים... ומקיים אטונינו ליישני עשר... מלך מכ רבים... ומקיים אטונינו ליישני עשר... מלך מכ חמיה ושבעים ישוקיד, ניוק ברנים אכלי בו הלש "Lord who art mighty for all eternity, Thou crivest the dead. Thou art great in saving the liv-ing sustaining them in love . . In Thy great er Thou reviews the dead, keeping faith with see who sleep in the dust . . . King who sends sth, and who in the flowering of 'Thy saving wer gives life!"

power gives Iffe!"

קשה לשער, מפני מה ולמה התחכמו המהרנמים

הלמבוד את ברכת מחית המתים (המכלכל חיים?) ולהקדים

את המאוחר ולאורו את המוקדם, כאילו נאמר במקור:

ומעירים אתנות ליעני עים בת מיות מתים בהחים דמים.

הפילה שמונה ליעני עים בקיפותה ובשטות מנוצה: הצינה

הפילה שמונה עשרה. השגורה בפי עסנו למעלה מאלפיים

צורכת ופולאה ויאר בקיפותה ובשטות מנוצה: הצינה

צורכת היקצו תחביר. פיסקת המכלכל חיים" עיוכת על דוך התיקבולה ומונתה לומר, שומכיה מסרגם את החיים

ווינג שות לרבת ב על התומת ולהמיותה אותר הואותר הואותר. דרך התיקבולה וכונה לומר, שהקביה משרכם את החים והוא נחיר לרום ב על מומרים ולהתיום ולהתיה מהתיאורים זו. הבוללה. בא פירוטם של שני הרעיונות. התיאורים סופן נופלים. ורושא חילים ומתיר אסורים" מספנים הזור לרעיון השנו – ממדה מרום" אומרה ופקיים הזור לרעיון השני – מחיה מרום" אומרה ופקיים אסונתי לישני עשה היקבולה מעיון זו שכיחה בכל מסרו- מינו העהיקה. זאילו המתרגמים החדשים. שכנראה אין הידיעום סרובה בדרכי שימושה או הזור, מכל מקום חרנים החושים או הוא בניגוד גמור לכל הידוע: כל המענה מחמבי שכשור ובחים ברוכרום או צור או המדר. מל מקום חרנים מחמבים שכשור ובחים ברוכרום לא צור או יותרו".

מסובע שטבעו המסים בכרכות לא יצא ידי חובתרי.
והיר עוד קטני הרנימים משאר ברכות העמידה.
שאינם מניחים את הדעת כל עיקר.
דברי הברכות: סלח לנו אבינו כי חטאני... ונאלנו

דוגמאות אלו דיין להעיד על טיב התרגום החדש. שבלא ספק טיפלו בו ידים עסקניות הרפה. הן מעירות בשלה על הקבורת ורכבה, או מעדרות הכבה, אן מעדרות ורכבה או מעדרות כמאה עדים. שני של כתובת היום", שמש זרכו בירך די מולה פול זרכו בירך די מולה פול זרכו בירך די מולה פול הנכבד ויכים ומרכב דיר מול מולה פול הנכבד ויכים או מרכב דיר מול מסך את ידיו על תרגום זה של המסך את ידיו על תרגום זה של המסף. ביכי מהתרוב ני ויתוב בת אולה, והמטוצה ובני מתרגום ובניו ז לכל בני מתרגום

מאת פלמיאל בירנבוים

החדשות שיש כתרגום החדש משום נושאיעניין מרחק לרבבות קוראו הנוצרים. אוחו גיי (ושמא הוא יהדי שחינוכו בניות) נתעה להניה. שיש יהודים אירתודומטים המקבלים, שתפילה היהודים ותפילה הכוצרי היינו הן! ומכאו רק פסיעה אחת לשאלה, מפני מה מוחים היהודים על אמירת תפילת הנוצרי יום־יום בבתי־הספר הציבו־

יים... עתה נפתח את הסידור החדש ונדפוף בו קצת. כדי לעמוד על כמה חידושים בחרטים האנגלי המצריכים היקן טיידי משום ∠לפני עיוור לא תתן מכשלי.

בתפילת בריך שמיהי הבימי בריאליתין. השאול מדניאל ג'. ביה. פירוטו מלאך, ואמור לתרנמו באימן מילולי Good מסוג ממור ממור לתרנמו באימן מילולי ברכי שלום. חבל. שעורכי הסידור לא נהנו דעתם על כך, והניחו הרטים מיולילי זה בשני מקומות. המכיני היו נודרים חטיר. כשבש להרכם או לשרש את המונה היו נודרים חטיר. כשבש להרכם או לשרש את המונח בבני האלוימים. (ברי האשרת ו"עם בים", בני השרים הדולות היו להול היו היבות: בני השרים היו היבות: ההיה לו לאולים"... באה נתמוך אלהם". מונח בים "עם להול היו להול היו להול היו להול היו לל או להול האשרת רבה כ"ו. היו רבי שבעון בן יותאי בן יותא לל מאן דקרא להון בני ארמי. ביו ביו ביותא בן כו יותאי קרא להון בני דיינט. ארבי "כורא בות ביו ביותא שבן היו ביותא ביותר ביות ביותר בי על כך, והניחו תרגום מילולי זת כשני מקומות. חכמינו (ציצאל ג', כית) – ירד מלאך וספרו להתיא ורשעא על פיו. אפר לו נחקיו מיליין: ובר יאה ליה זהו האפר: בריך אלהתון... די שלח מלאכה... ובשפות רבה כ', ח': אתה מיצא נכוכדנצר אמר דפו לבריאלתין. מה עשה לו הקווים: בדוך הואז מסרו למלאך היטון והתחיל סנגור ואומר לו: אי רשע ליותה סרותה. אצור מה ראית! התחיל אימר: זי שלח מלאכה... לא מתיב ברית אלא מלאכה (זניאל ג', כיז).

מז האמור מתברר, שטעות גדולה טעו עורכי התרגום מן האמור מתברר, שטעות גדולה טען עדוכי התרטם של הסידות החדט. שהכנים לחנך המפילה לשלב והצמת התרטם התכנים לחנך המפילה שלפני הצמת התכנים והוץ מהב מהמנים התכנים שהמנים התכנים שהמנים המכנים שמתירום נזמנים בשער הסידור ובמבואג באמת ראש את הפיסעה הנידונה ומסקו, שמה שעורר מורתירום של את הפיסעה הנידונה ומסקו, שמה שעורר מורתירותם של את והטיטקה הכיונה ובסקה כמוח שנהו במינו במינו המכנים בפיו של גבוכדנצר הרשע, מותר לשיטו בשי הציבור היהודי, קרוב לווראי, שכל עצמה של הסתדרות הרבנים דאמריקה אינה נזכרת בשער הסידור החדש אלא הרבנים דאמריקה אינת נזמרת מסקר המידור החדש ארא לתמארת המלינת לבלד, כדי לתנידל את המרטמת ולתארירה. שאם לא כן, זייותכן שדרפנים המסירו את הרבימי ישראל ונמכיל שאינם תרגופים אלא חיקייים חששיים החדרים צורות הפעת מעולם אחר, עולם תנצרותי בתמילת געם. למשל, ונמכיל מכנה את אברהם אבינו בתמילת געם. למשל, ונמכיל מכנה את אברהם אבינו

Thy shepherd son ואת משה רבינו Thy blessed son (עמוד 568), אף על־פו שהפויטן רבי אלעזר הקליר אינו מזכיר כלל וכלל את המלה -בן" במקור העברי. עד כמה מזכרי כלל וכלל את המלה גבן" במקר העברי, עד כמה אין תרכו מוצרה של וגבל הקר ל המקר העברי, עד כמה אין תרנו של עד לבי מוצר אספו מים", שהוא הטורה האחרונה שם: "תפן כי נפשנו אספו מים", שהוא Without Thyros – ככת wint well as swill face their sprints whith as face their sprints whith as the a swill tuster of the men and the sprints whether the superior tuster with the sprints whith as the sprints whith as the sprints whether the sprints are superior as the sprints whith the sprints are sprints as the sprints are sprints are sprints. נודף הימנו... אלא שפעמים הסתייע בתרגום חפשי, משום שלא הבין את פירוש המלות. את השורה גנמו דלה מינות שילא הבין את פירום והמיות. את הכורה גמו דרה דלה והשקם אמן מידי הירום אמן מידי הירום לדא could not sleep before his sheep had water גמור משורש ..נום — ידון. ולא ידע, שהפועל ..נמיי במור משורש ..נום ..מאור. מידים או אור ומו להם להם שמסופר בתורה (שמות ב' אורה, והוא רומו להם שמסופר בתורה (שמות ב', ייט). ינתאמרנה איש מצרי

הופיעה סנסציה יהודות של הסתדרות הרכנים של אמריקה הצפונית. עמוד דיב בשבועון רודף הסנסציות לצילומים ולכתובות לעורר עניין בלבותיהם של הקוראים. בין שהם יים לשרר עניין כלפותיהם של הקוראות. ביו שהם
ניה ובין שאום בנייברות בורכי גלייף. היודעים
מס הקורא. כנראה. במשמבה החילה הרו כווא?
מס הקורא. כנראה במשמבה החילה הרו כווא?
מון הבירה. ביו לסכל ולשהף בטקסיקבורה וה את
מון הבירה. ביו לסכל ולשהף צס הבי הקייסים
מס מצאח הרייל ושל עם העבר ביב הקייסים
כנל הפרסמת הטלבות הואת מורכים מגבה לפכור
מין בעלי הפרסמת הטלבות עליידי הבלטת דעיונות
מסיים בעלי הפרסמת מבטיחים בדרך רפו להסציא
מסיים בעלי החישי זה היודע. להבירה מהסה חדשים

ם בסירור החרשה זה. היוצר, לדבריהם, תקופה חדשה מימת של הכמת עם ישראל. הלאושרסה של התמומים, מה מו המה עם ישראה. האומרסי של ההמטעים.

הילו בקלי הפרטות ממשרי עשרים והמיעה וילדי מל הפרטות ממשרי עשרים והמיעה וילדי להמטעים.

מלפר תריסר דולר ומתגה לותיום שיקדים! להמטן בקרוב בקרוב להמטן בקרוב להמטעה זו ניתן בספר למשך את לב הנוצרים להמטעהי זו ניתן בספר וכז לכבת שבין הקדישי בתרגומו הצגלי של המינו ויבון... הלודרם ספריארי, שכן היצור עם היצור מינות (May lis will be fulfilled או (May lis will be stuffled או (May lis will וצותה? ניתרגם בסידור זה שמותומה של נווא מוו צוום, ולו טונתו לומר, "יהי רצון שיתגשם רצונו", ממש בין תפילת "אבינו שבשמים" שציווה אותו האיש יון עליפי הברית החדשהי... לדעת בעלי הפר ילת הקדיש קדמה להפילת אותו האיש, ולפיכך

יין של השפעה מן תיהרות על הנצרות. מטה ביותר ליישב פירוש משונה זה של המלה יהי כמסיק שלם העוסד בפני עצמו. בנוסח העברי דש": המטר בשעת הוצאת ססריהורחה בשבחות ג הלעון היא: «על הכל יוגדל ויותקדש... בעולמות .. כרצונו וכרצון יראיו וכרצון כל בית ישראל". אין מכאן ראיה מכרעת. שמשמעות הדיבור יהי היא כרצונוז עתון נוצרי אחד (ניוי היראלד טריביון, 3 בספטמבר) כהן מקום רב –
 לת החדשות! – לעימות התרגום המקובל של
 הידוש שנתחדש בבית־מדרשו של זחרש. הוש העתונאי שבו לחש לו לעורך

יוצרים (ציוצרים ביינוצרים ביינוצרים

8) Birnbaum Siddur, Acknowledgments (first edition only)

In the course of his work on the Siddur, the author has consulted many authorities for guidance. He is deeply grateful to Rabbi Hayyim Heller for his illuminating suggestions.

The writer is equally indebted to Professors Louis Ginzberg, Abraham A. Neuman, Chaim Tchernowitz, Alexander Marx, Solomon Zeitlin, Saul Lieberman, Joseph Reider, Israel Efros, Boaz Cohen, Abraham Heschel and Simon Greenberg for their helpful advice and encouragement.

9) Birnbaum, Five Megilloth (1973)

Diverse opinions have been held on the subject of the historicity of the book of Esther. ...

None of these [historical] objections, however, are successful in view of the ancient observance of the feast of Purim, which forms a considerable presumption in favor of it being founded on facts. ...

According to the biblical scholar Samuel R. Driver of the nineteenth century, the sacred writer of the book of Esther is well informed on Persian manners and institutions, and commits no anachronisms.

10) Birnbaum, Book of Jewish Concepts (1964)

The purpose of this book is to provide in a single handy volume the essential teachings of Judaism. It is written for those who want an up-to-date and easily intelligible account of basic Jewish concepts, a knowledge of which brings meaning to what may otherwise seem empty phrases. At the present time when we are confronted with widespread indifference, we have great need of a spirituality based upon genuine knowledge of our heritage.

11) Birnbaum, Intro to Siddur

The Siddur is the most popular book in Jewish life. ... The whole gamut of Jewish history may be traversed in its pages; it is a mirror that reflects the development of the Jewish spirit throughout the ages. ...

The Siddur passed through a long process of evolution until it finally emerged as a rich anthology of our literary classics. ...

Judaism demands from its adherents a knowledge of the Bible and the traditions based upon it. Many, however, lack the leisure or the aptitude for such study; hence, the Siddur has developed in a way that enables every worshiper to become familiar with the various forms of Jewish learning and religious expression. ...

It is regrettable that the Siddur, over which many generations have brooded and wept, has never been sufficiently appreciated as a vehicle of Jewish knowledge. ...

12) R. Jonathan Sacks, Introduction to Koren Siddur (2009)

Prayer is the language of the soul in conversation with God. It is the most intimate gesture of the religious life, and the most transformative.

Dr. Birnbaum during his time in Wilmington

Dr. Birnbaum's new gravestone